

שדבריות הדתונות נאלו הם קשים ויעים לעלם. ובמגע רעים וחודדים הם וועל'ו פאו עטא דר' ועד אסוד שאל'ו הברות והתשנות אף דתין' שונת כל מם רע הו יישטרו וערנו ויבידלנו מם:

פרק שבעי

ירבר בתרות הציינטברוש ודוא' חצי אדם וחצי סום ואם ראוי שנאמין במצוותם ואם לאו: סין זה לפנ' כתה טלכיס ושרים לגוראות פעלת ודגנה אהוי ותנולל ספור השנתנות הזרחות בא' מאיברי האורס לא אחול מלחקור בתרות הבורא יתברך והשתנות המבע וכפי דברי החוקר דזה סין היה כתמתת הקוף הדומה לפצצת האורס בתראות הצעניאביזש בלו' והוא חצי אדם וחצי סום וכטעה ואיך הוא אין סן הנגע שנאון ציאון אורד שעוזלי התאות יאטחו ציאוון וכותבי חדש העלים הינו לפסר מהם בוטנים נפידים שהביאו אויל' תודה השתנות המבע אשר בלטן מונשרא:

פרק שמיני

ירבר בבריה שהצי אדם וחצי שעיר בכל איבריו:

ארץ נטע ובגבל ליציאה: דיוודווש כותב שאגשי טצרים לאלאר הוי עוכרים ומטוחרים לה. וכאתה כמעם וטסוקים רומיים עלייהם נאפרם לשועירים אשר הם ווינס אהירדים וכני' מפיש' התויה הם השדים וגקי'אים בן גראים כדמות השועירים למיטאים בהם: ועוד ושביעים יורך שם וזה זע אוותכת הייקוד ואני אומר אחרי שודטבעים יאטחו מפיזיאון אויל' יהו השתנות המבע בבעל חיים או באטת טעה שדים דטפעים בני אדם לדרך רע טריך המוב:

יש סין אדם שהציז שעיר ריש לו קרינס ואונז' וומט לשערו פעם גולך על איבע ופעם על שטי' גליז' ופרטוץ שפטעות וזה אוחב היקד והשחוק שטוף ביחסה ונקרא בלו' סאטיריאויש ועל שטו נקרא והויל' שאיברו של אדם תמיד מתקשה עבר רבי הזרחות שבו סאטיריאויש ריל' הויל' של הזרה סאטיריאש שתמיד גולך בקשי' ואבר ושפוק ביחסה גורלי' דאותות פארישטנו ובריז' יתנו עיזיזם וברעת נטלי'אים נמצאים מעבר לנור גיזען הגקרא גנאייש באץ' הוון. ריש אוטרים בקעה:

פרק תשיעי

ירבר בתרות דמיינה שדו' חצי אדם וחצי דג (ובלא' וושיר וויב):

ובטען זה וראי' להקוך את' מזות דמיינה שווא' אוקיאנוס והגה חכמו דל' הדמיינו בריאות בנטרא חצי אדם וחצי דג פעם יטצא בצד' איש' טסקת כלאים סיק' ח' טשנה ה' ואני דביתי עס ופעם בצד' אשה וכלהון ספרדי (סירינו די נס' אנשים ישרים אשר ראווע' מה קושטניעת מל'). ונלהון אשכנו (ליין ווועל' מלר' וויפי' וראי' לסתוך עלייהם לאטת מציאותם ואם שקעה ווינ'). ונדרבי רושמי האץ' שכיה' יווח' ביט' לי' להאצן:

פרק עשירי

ירבר באדי' השודה ובזהה וגקראת בוראמע' שחודה על די' חבל' הנקשר בטעורו וקצת' האחר' באץ' ותמצא בטרטראיה רגוזלה:

אחרי שדברינו בשני' המבע ומצוות שונות ואיכות אידי' השודה שהוכיו' חול' ובלחן הכתים' והתשנות ננן לאי' לדבר נט' נטהות נקרא נר' נש דשור והזע ניזע טפחים': אס' חטה'

ועשו רך ובאזור צמחי נאה להלבישו אסם כי חזר קרנים אלא ששורות ראשו נצחות וקלעים כהנויות הקרניות: והנה נבנו חזי אלה יותר וכשה טסורי חדש זה היה עצמו כמעם בשער הרגן ו دمش מתחוק כבדש זה כל זמן שיש עשב השדה סביר לו כמעט האבל שמשם היוו וזה ואם קומרים בסביבות העשנים או יכולות העשנים גם תהיה הזה חילה עד שחתליף החיים בטה. והנה מן כל החיים והעונות הרוסים ורטויים יש לה מנוח אף כי הווא אודב תמיד אחיה ויתגכל לה לדמייה: והנה לא געלם טען והקרא שלדני ריש והאבל הוא כען אבל הולען וכפי דמי התפער הורע הוא כורע הולען וממנים אני יותר עם ריש בזה: אך אממן כמה שבת ריש שצורת צורת האדם בכל איבריו רחוק מן השכל אחריו שנקר היא ונם שרוועה את כל סביבתו וגם שפירות וזרות בכל אלה הענינים נאות יותר ליחסה לצורה והכbesch נסברת טסרי חזושי העולם להיות כי רם מעיניים יותר בענינים האלו מהכמוני אשר כל מנמתם בחוקים ובנסיבות

ישדים:

המתר כמי דעת חולן היא תהיה ששמה יזען. ובכתב רבינו שטיכון בשם רבינו מאיר בר קולונימוש שכחן חבל נרול יוצא משוויש שמשם נדלה כמי קישואין ולולען וזה כזרת אדם צורחו בין באורות פניו בין בצדhet איבריו וטבورو גוא מזובר באוות חבל ואין הכל ברייה השות לקרב בטלא ותבל שטודת והדרנת את הベル וכטלא התבל רועה את כל סביבותיה וכשכחן לצד אותה טוים בחצים מזורק אל התבל עד שיפסקomid מטה. והרמב"ם כתב שאוטרים נתב שצעקה בקהל מר. והרמב"ם כתב שאוטרים וטאומים הדרשי העולם שהוא מדבר דברים רבים שאינם טובנים ובלשן ערבי שמו אלאנאנס: והנה מליאה שנבנה בעניין על השנתנות הספורים אבל לא אחשיך ידי מלכוב מה שקיathi בספר חדש טニアונטיה הטעס לפי חומו איך אנשי אפריקה חלק טימארה הנדולה במדינת שבטללה שעתשרים על ידי טני ורעונים כורע הולען אלא שעם יות קארים במרחם להיות כי זרועה הצמיה ויצין צין כהבל טן הארין עד טבור ההיה הנקריאת בוראמץ בלשונים ריל בכש עבר דמות והכbesch בכל איבריו מיאשו ועד רנליו ופרטיו שפיעות

פרק אחד עשר

מסטר באיבות הקוף הדרמה לאדם בכל עניינו:

המיהה נדולה ולא מצאי תשובה מספקת ואני יודע כיצד: אינה מוזופאים אוטרים עליה. מروع בכל בעלי חיים לא נמצא דם נdot מה שבלשון הoil וסת וולת באשה ובקוף הוא בסוקם דם נהה ועם כל זה ותקה התשובה:

המיהה נדולה ולא מצאי תשובה מספקת עליה. מروع בכל בעלי חיים לא נמצא דם נdot מה שבלשון הoil וסת וולת באשה ובקוף הוא בסוקם דם נהה ועם כל מונמתם בחוקים ובנסיבות

